

عنوان مقاله:

نقد مقاله: «بررسی قابلیت های نقد کهن الگویی در مطالعات تطبیقی ادبیات»

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

بهنام میرزابازاده فومشی - PDh

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر، شاهد رشد و گسترش فزاینده مطالعات ادبیات تطبیقی در ایران هستیم. این گسترش از سویی نوید بخش است؛ چون رشته ای که دهه ها در ایران مغفول مانده بود، حال مورد توجه قرار گرفته است. ولی از سوی دیگر، نگران کننده است؛ زیرا ناآگاهانه، همان بد فهمی های گذشته به شکل های مختلف تکرار می شود و اذهان پژوهشگران ادبی را مشوش می کند. این نوشتار به نقد مقاله «بررسی قابلیت های نقد کهن الگویی در مطالعات تطبیقی ادبیات: نگاهی گذرا به کهن الگوهای سایه و سفر قهرمان» نوشته مریم سلطان بیاد و محمودرضا قربان صباغ می پردازد و تلاش می کند از این راه به برخی چالش های پژوهش های ادبیات تطبیقی و نقد ادبی در ایران اشاره کند. ارتباط ادبیات تطبیقی با نقد ادبی بر همگان روشن است و دیگران درباره آن گفته اند و نوشته اند؛ بنابراین نیازی به توضیح آن در اینجا نیست. در این نوشتار، مقاله یادشده از چهار دیدگاه نقد شده است: ارتباط عنوان مقاله با موضوع مورد پژوهش، نوآوری مقاله، انسجام مطالب و استدلال علمی و نحوه نگارش.

کلمات کلیدی:

نقد کهن الگویی، نقد مقاله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836065>

